

[Kofod-Svendsen]

det demokrati, som voksede frem for nogle år siden. Men allerede da de søgte om medlemskab, erkendte vi, at det vil koste noget at sætte udviklingen i gang. Skal vi mene noget med solidaritet, må vi også vise solidaritet i en europæisk sammenhæng. Jeg vil da gerne tilføje, at ser vi EF-medlemskabet over en årrække, har Danmark tjent ganske meget på det. Når vi får det indre marked med de muligheder, der byder sig, hvis Danmark magter at udnytte det på en konstruktiv, fremadrettet måde, vil vi også tjene på det.

Vi må også være med til at betale, hvad det koster at udbygge EF-fællesskabet. Det må ske på en solidarisk måde, så vi kan tilslutte os også de udgifter, der følger med, men vi lægger nok så megen vægt på den europæiske dimension, at demokratiske lande arbejder sammen i denne henseende. Der er i EF også en aktiv fredsbevægelse, som glæder os, når man ser den på baggrund af, hvad der skete under anden verdenskrig.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for den overvejende positive modtagelse af forslaget til folketingsbeslutning.

Som flere ordførere har været inde på, betyder dette, at vi får sat et punktum for en overordentlig lang og overordentlig kompliceret og overordentlig arbejdskrævende proces. Jeg kan til oplysning for hr. Gade sige, at når den slags bliver vedtaget, gør man nemlig ikke, som hr. Gade med lidt påtaget – håber jeg – naivitet siger, at så mødes cheferne bare i to dage, og så beslutter de noget nyt. Der ligger faktisk en del arbejde forud. Det vil jeg gerne ved lejlighed orientere hr. Gade om.

Nu er processen så slut, og jeg er ganske enig med hr. Niels Anker Kofod i hans forhåbning om, at det hermed også skal være slut med de evindelige og trælse slagsmål om, hvordan man fordeler regningen.

Jeg må medgive fru Annette Just, at igennem de senere år har vi såmænd flere gange sagt fred i vor tid på dette område, og vi er blevet skuffede hver gang, men det, der er så lovende denne gang, er netop, at man har løst en række problemer samtidig, at man har prioriteret opgaverne. Det er nemlig heller ikke rigtigt, hvad hr. Gade sagde om det punkt, at man bare har ladet budgettet stige. Nej, man har prioriteret. Man har

fundet frem til, hvilke opgaver det var væsentligt at satse på, og så har man begrænset udgiftsstigningerne på andre områder og har lavet en budgetdisciplin, som har været vanskelig for mange, men som ikke desto mindre har været nødvendig for at få det hele til at hænge sammen. Det er det, der gør, at vi nu med forhåbning kan se frem til de kommende års arbejde for at udvikle Fællesskabet på en række områder, hvor ikke mindst Danmark med de store problemer, vi står med herhjemme, har en vældig interesse i, at Fællesskabet bliver udviklet.

Lad mig nævne sådan noget som det, hr. Bjørn Westh og andre også tog fat på, dette at fjerne økonomiske skel i Europa ved at bidrage til overførsler af midler til de mindst velstående lande. Det er noget, som ikke blot umiddelbart kommer disse lande til gode. Det er noget, der kommer os alle til gode, ikke alene fordi man skaber en større økonomisk og politisk samhørighed i Europa, men så sandelig da også, fordi et land som Danmark – vel at mærke, hvis vi kender vor besøgstid på dette område – har alle muligheder for at bidrage til den udviklingsproces, der sættes i gang dér. Størrelsesordenen, der bliver tale om i de kommende år, er på niveau med den Marshall-hjælp, som i årene efter den anden verdenskrig var med til at sætte gang i Vesteuropa.

Så der er perspektiver i dette, som så sandelig også rækker dybt ind i dansk økonomi.

Hr. Bjørn Westh sagde, at den gamle beregningsmåde af bidraget var i orden, og det var jeg såmænd enig med hr. Bjørn Westh i. Vi havde da alle sammen interesse i, at der ikke var blevet ændret noget dér, for det kom til at koste os en smule, at man skulle lave om på tingene. Men det er ikke kommet til at koste os ret meget.

Hr. Gades påstande om, at hermed har man fjernet den danske direkte budgetfordel, er klart forkerte. Jeg kan oplyse hr. Gade om, at i hele to omgange har vi væltet regneeksempler ud over Markedsudvalget, hvor hr. Gade har siddet, regneeksempler, der har beskrevet det, som flere har efterlyst her, nemlig hvad den direkte økonomiske virkning er for Danmark. Vi skal gerne gentage det under udvalgsarbejdet. Men hr. Gade burde huske, at de regneeksempler netop viste, at den direkte budgetfordel, som Danmark har – udtrykt i absolutte tal – ikke vil blive reduceret fra nu af og frem til 1992.